

Text filosofův - 2

Ať už máme v úmyslu interpretovat to, co filosof řekl (napsal), nebo to, co říci (napsat) chtěl a co se mu jen zčásti zdařilo, budeme to nutně vždycky my, kteří k takové interpretaci přistoupíme s nějakou výbavou, kterou si s sebou přinášíme. A právě toho si musíme být vždycky dobře (co nejlépe!) vědomi, tj. musíme to velmi důkladně vést v patrnosti. Zároveň si však musíme být vždycky také vědomi toho, že si toho při nejlepších úmyslech a i krajním úsilí nikdy nebudeme vědomi plně a až do hloubky. Zejména však musíme dbát aspoň na to, aby to, čeho si přece jen vědomi jsme, bylo myšlenkově řádně sjednoceno, integrováno, aby to mělo svou vlastní logiku (a nebylo jen zvnějška nějak pořádáno). Jinými slovy: musíme dbát na úroveň a údržbu svého myšlenkového přístupu, bez něhož žádná interpretace pochopitelně není možná ani myslitelná. Jen tak můžeme mít plnou (nebo aspoň postačující) kontrolu nad tím, nakolik důsledně pak budeme sledovat buď myšlenkové prostředky zvoleného myslitele nebo naopak nakolik legitimně si budeme kriticky přivlastňovat vyjadřovací prostředky (a pojmové prostředky), jichž si onen myslitel použil aspoň na některých místech a o nichž jsme přesvědčeni, že jich můžeme dobře použít pro své vlastní myšlení. (Písek, 150831-2.)